

אגרת הקדש

ז אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו
 כו' ה' מנת חלקי וכוסי וגו'. חבלים
 נפלו לי וגו'. להבין לשון חלקנו וגורלנו צריך לבאר
 היטב לשון השגור במארו"ל אין לו חלק באלהי
 ישראל כי הגם דלכאורה לא שייך לשון חלק כלל
 באלקות יתברך שאינו מתחלק לחלקים ח"ו. אך הענין
 כמ"ש ביעקב ויקרא לו אל אלהי ישראל פירוש כי
 הנה באמת הקב"ה כשמו כן הוא כי אף דאיהו ממכ"ע
 עליונים ותחתונים מרום המעלות עד מתחת לארץ
 הלזו החומרית כמ"ש הלא את השמים ואת הארץ
 אני מלא אני ממש דהיינו מהותו ועצמותו כביכול ולא
 כבודו לבד אעפ"כ הוא קדוש ומובדל מעליונים ותחתונים
 ואינו נתפס כלל בתוכם ח"ו כתפיסת נשמת האדם
 בגופו עד"מ כמ"ש במ"א באריכות. ולזאת לא היו
 יכולים לקבל חיותם ממהותו ועצמותו לבדו כביכול
 רק התפשטות החיות אשר הקב"ה מחיה עליונים
 ותחתונים הוא עד"מ כמו הארה מאירה משמו יתברך
 שהוא ושמו אחד וכמ"ש כי נשגב שמו לבדו רק זיוו
 והודו על ארץ ושמים וגו'. והארה זו מתלבשת ממש
 בעליונים ותחתונים להחיותם ונתפסת בתוכם על ידי
 ממוצעים רבים וצמצומים רבים ועצומים בהשתלשלות
 המדרגות דרך עלה ועלול וכו'.